

I N F O R M A C E O C H A R T Ě 7 7

ročník dvanáctý (1989) - č.6

uzávěrka dne 20.3.1989

.....

	str.
Dokument Charty 77 22 89 K výstavbě vodních děl na Dunaji	2
Dokument Charty 77 23 89 Další hra s falešnými kartami	2
Korespondence s Maďarskem (Telegram nezávislým skupinám v Maďarsku, Dopis z Budapešti)	3
Dopis nezávislým skupinám v NDR	3
Sdělení VONS č.954(I. Jirous a J.Tichý odsouzení)	3
955(J.Němec a P.Dudr odsouzení)	4
956(Eva Vidlařová na svobodě)	5
957(H.Marvanová a T.Dvořák mají být souzeni)	5
958(Rozsudek nad L.Rychvalským pravomocný)	6
959(F.Stárek stíhán pro pobuřování)	6
960(Nové hlavní líčení s B.Rosendorfovou)	6
961(H.Marvanová a T.Dvořák odsouzení)	6
962(Hl.líčení v tr.věci proti E.Vidlařové a D.Skálovi)	7
963(Zásah proti Společenství přátel USA)	8
964(Odvolací řízení v tr.věcech proti V.Havlovi a J.Petrové a spol.)	9
Iniciativa sociální obrany - dokument č.1 89	9
Ze závěrečné řeči Václava Havla	10
Mikoláš Chadima: Nešlo o kšeft	10
Z činnosti FIDH	12
V samizdatu nově vyšlo...	12
Krátké zprávy (Konkurs na Cenu Tomáše Petřivého, Dopis do Itálie, Tvrdíme totéž, co V.Chramostová a L.Šilhánová, Prohlášení Výboru na ochranu P.Cibulky, Z dopisu P.Cibulky z vězení, Prohlášení Výboru na obranu I.Jirouse, Uctění památky Jana Patočky, Solidarita květinami, Jednou větou, Dopis P.Uhla prezidentu Francie, Z dopisů Rudému právu, ČSHV k novým zákonným opatřením, Ztráta státního souhlasu evangelických duchovních, ČSHV a MHF, Výbor Milady Horákové, M.Bendová nesmí do NSR, Dlouhý černý šíp na P.Uhla, Kříž Zemské armády P.Čarnogurskému, Klub Obroda, Zajištění zdravotní péče osob se státním vyznamenáním, Zprávy z Polska)	13

.....

Informace o Chartě 77 vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77
Heřman Chromý, Podolí 2762, 276 01 Mělník
Pavla Paloušová, Na Kampě 8, 118 00 Praha F
Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2

.....

Informace o Chartě 77 vycházejí jednou za 14 dní. Jsou periodickou tiskovinou, nezávislou jak na státní moci, tak i na Chartě 77. Úzce spolupracují s mluvčími Charty 77 a zveřejňují v plném znění všechny dokumenty Charty 77 jakož i všechna sdělení VONS. Náklady na výrobu a distribuci jsou hrazeny z dobrovolných příspěvků z domova i z ciziny. Signatářům a aktivním příznivcům Charty 77 v Československu se Infoch poskytuje podle technických možností, a to zdarma. V případě výroby a distribuce Infochu, které jsou nezávislé na naší redakci, jsou náklady na jeden výtisk i s poštovným 10,-Kčs. Přetiskování či jiné přebírání textů zveřejněných Infochem je možné jen s uvedením pramene. Bez uvedení pramene je možno přebírat dokumenty Charty 77, sdělení VONS, petice, otevřené dopisy, fejetony, jakož i texty, z jejichž charakteru či uvedení je zřejmé, že nebyly psány přímo pro Infoch.

Charta 77|22|89

--K výstavbě vodních děl na Dunaji

12.3.1989

Adresováno vládě ČSSR, ministerstvu vnitra a životního prostředí ČSR, ministerstvu vnitra a životního prostředí SSR, jednání expertů z ČSSR a šesti sousedních zemí v hotelu Praha

Dne 6. února 1989 byla na vládní úrovni podepsána dohoda mezi Československem a Maďarskem o zkrácení termínu výstavby soustavy vodních děl Gabčíkovo-Nagymaros o patnáct měsíců. Připočteme-li k tomu skutečnost, že stupeň rozestavěnosti celé stavby je již vysoký, je nám jasné, jak nesnadné je zamýšlet se znovu nad celkovou skutečností a riziky tohoto podniku.

Jsmo však přesvědčeni, že je to nutné. Projektanti díla, jako dodavatelé a objednavatelé na obou březích Dunaje nás ujišťují, že vše je, co lze, v pořádku a že se v podstatě jedná o vzorovou ekologickou stavbu.

Studie a stanoviska odborníků přírodovědců nás informují o opaku a přibližují návrhy na úpravu projektu a změny plánovaného provozu soustavy vodních děl Gabčíkovo-Nagymaros. V mezinárodním měřítku je to zejména prohlášení mezinárodním odborním loadu pro ochranu přírody, prohlášení mezinárodním loadu ekologické pořádkové lony na počesť nositelů Nobelových cen za biologii a také stanovisko Evropského parlamentu. Ze strany našich sousedů jde především o stanoviska Maďarské akademie věd, Maďarského svazu architektů, Maďarského úřadu pro ochranu prostředí, Výboru ochrany Vlastenecké lidové fronty Maďarska a četné studie skupiny Dunakőr. Z naší strany pak jde o stanoviska SAV, ČSAV a studie Slovenského svazu ochránců přírody a krajiny, zejména o "Návrh na vyhlášení NP Podunají", o studii Dunajské vodní díla očima ekologů a "Dunajské vyhlášení".

Poslední z domácích studií, stanovisko ekologické sekce Biologické společnosti ČSAV z ledna letošního roku vyzývá, aby se přehodnotil celý projekt a postup výstavby soustavy vodních děl na základě jednání mezinárodní komise složené ze zastánců i odpůrců výstavby za účasti odborníků ze tří zainteresovaných zemí. Zmíněné stanovisko také uvádí, že iniciativa by měla vzejít z naší strany.

Tento postoj je i naším postojem, a proto Vás žádáme, abyste se všemi vážnými námitkami a návrhy obsaženými v uvedených studiích odborníků skutečně zabývali a ve svém rozhodnutí se cítili odpovědní přírodě a příštím generacím a ne velikášským, přírodu dobývajícím a ničícím konceptům včerejška. Doufáme, že chystané setkání expertů z Československa a šesti dalších sousedních zemí přispěje k odpovědnému a všestranně uspokojivému řešení tohoto závažného problému.

Lucie Hradílek
mluvčí Charty 77

Jana Němcová
mluvčí Charty 77

Šaša Vondra
mluvčí Charty 77

*

Charta 77|23|89

Další hra s falešnými kartami

13.3.1989

Přátelé,

v posledních dnech někteří z Vás obdrželi dopis, který Vás vyzývá, abyste přispěli finanční částkou nejméně ve výši 200,- Kčs k rozšíření základního fondu, který má údajně přispět stoupencům čs.nezávislých iniciativ postiženým soudními represemi a vysokými pokutami. Dopis je možno považovat za anonym, protože je podepsán jen jako "Společenská iniciativa demokratických aktivistů". K dopisu jsou zpravidla přiloženy dvě poštovní poukázky pro SBČS v Praze 1 (Václavské nám.42) s číslem účtu 35-2528-001, a dále obálka s předtištěnou adresou ("The Charta 77 Foundation, Box 50 041, S-104 05 Stockholm, Sweden"). V textu uvedeného dopisu je instrukce, aby odesílatel složenku pečlivě vyplnil a poštovní lístek a vlastním jménem a adresou pak bez prodlení odeslal v přiložené obálce. Dále zmíněný dopis nabádá, aby druhá přiložená poukázka byla předána dalším "spolehlivým přátelům".

Na základě informací ze SBČS jsme zjistili následující: číslo uvedeného konta je totožné s číslem nedávno zřízeného účtu ministerstva zdravotnictví, určeného na pomoc v boji proti nemoci AIDS. Mění zřejmě náhodou, že pro název účtu byla vybrána počáteční písmena fiktivní "společenské iniciativy demokratických aktivistů" (tedy SIDA), která jsou shodná s francouzskou zkratkou nemoci AIDS. Jestliže však příspěvek na pomoc proti AIDS je možné posílat anonymně, jak o tom ostatně nedávno

informoval náš tisk, pak přispěvatel SIDA má sám sebe udat pomocí adresy na předtištěné obálce. Můžeme tedy věřit, že Vámi odeslané peníze sice pomohou v boji proti AIDS, komu však pomůže odeslaná obálka s Vaším jménem a adresou, je možné se pouze dohadovat.

Jsme přesvědčeni, že se s nejvyšší pravděpodobností jedná o další "inovaci" všech dosud proběhlých dezinformačních kampaní, sledujících diskreditaci nezávislých hnutí v Československu. Tomu nasvědčuje rovněž to, že mezi adresáty uvedeného dopisu je mnoho lidí, jejichž adresy byly nalezeny při nedávných domovních prohlídkách.

Tomáš Hradílek
mluvčí Charty 77

Dana Němcová
mluvčí Charty 77

Saša Vondra
mluvčí Charty 77

*

Korespondence s Maďarskem

Telegram nezávislým skupinám v Maďarsku

V Praze 13.3.1989

Drazí přátelé,

máme velkou radost z toho, že po dlouhé době oslaví maďarští občané 15.březen opět jako státní svátek. Budeme s Vámi vzpomínat na vystoupení Sándora Petöfiho, který v tento den roku 1848 pootevřel cestu ke svobodnějšímu a důstojnějšímu životu ve Vaší zemi. Mnoho úspěchů na cestě za svobodou a spravedlností Vám přejí

Tomáš Hradílek, Dana Němcová a Saša Vondra, mluvčí Charty 77.

*

Dopis z Budapešti (mluvčím Charty 77)

Milí přátelé,

připojujeme se k výzvě Čs.helsinského výboru ve věci Václava Havla. Rozhořčuje nás cynismus prokurátora a jeho argumenty, s nimiž požaduje pro Václava Havla vyšší trest. Den 21.března prohlašujeme i my za Den solidarity s Václavem Havlem.

S úžasem se dozvídáme, že Hana Marvanová a Tomáš Dvořák byli odsouzeni k těžkému trestu vězení, i když podmíněně, a že jsou stále ve vazbě. Znepokojuje nás proces s Evou Vidlařovou, který se má konat 23.3. jakož i zatčení Stanislava Devátého a šikanování jeho deseti přátel. Jsme solidární s Vámi, kteří bojujete za lidská práva a demokracii v Československu.

Srdečně Vám děkujeme za pozdravy zaslané k našemu státnímu svátku.

V Budapešti 19.3.1989

Valné shromáždění Svazu svobodných demokratů

Přijato jednomyslně všemi 1200 účastníky valného shromáždění.

*

Dopis nezávislým skupinám v NDR

Drazí přátelé,

Praha 17.3.1989

s velkou radostí jsme přijali zprávu o tom, že 19.března hodlá 16 nezávislých skupin v NDR uspořádat den solidarity s čs.aktivisty, kteří byli nedávno uvězněni či postaveni před soud. Vaše rozhodnutí nás těší o to víc, že jsme si dobře vědomi toho, že NDR jse stále ještě zemí, kde dochází k porušování lidských práv a kde tedy každý projev nezávislého myšlení a solidarity s nespravedlivě postiženými vyžaduje značné osobní nasazení a přináší s sebou i nemalé riziko.

Dana Němcová, Tomáš Hradílek a Saša Vondra, mluvčí Charty 77

Sdělení Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných, který je čs.ligou pro lidská práva a členem Mezinárodní federace pro lidská práva (FIDH)

Všechna sdělení VONS jsou zasílána Federálnímu shromáždění. Jména a adresy členů VONS jsme zveřejnili ve sdělení č.860.

Sdělení č.954 (Ivan Jirous a Jiří Tichý odsouzení)

Okresní soud v Jihlavě v senátu, jemuž předsedal JUDr.Ilja Libenský, odsoudil v hlavním líčení dne 9.3.1989 Ivana Jirouse a Jiřího Tichého za petici, která činí státní orgány odpovědnými za smrt Pavla Wonky. Soud je uznal vinnými tr.činem

pobuřování podle §100/1a a vynásil Ivanu Jirousovi trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců ve II.NVS a Jiřímu Tichému trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců v I.NVS. Obžalova oba vinila také z tr.činu poškozování zájmů republiky v cizině podle §112 tr.z. a cestny čin pobuřování byl zalován nejen v odstavci 1a, ale také v odstavci 3a, podle kterého by obžalovači mohli být odsouzeni od jednoho do pěti let odnětí svobody. Soud však při svém rozhodování toto právní hodnocení nepřijal, neboť skutečnosti, o něž se opíralo, neuznal za podložené. Jednání v soudní síni se zúčastnili zástupci Mezinárodní helsinské federace Jari Labetová, Gerald Nagler a Karl Johannes von Schwanzenberg, zástupce Výboru československé společnosti JUDr.Alexandr Klimeš, redaktor Rudého práva Jaroslav Kojzar a zástupci kromějského tisku a Československé televize.

Během hlavního líčení, které mělo výhradně politický charakter, byly probírány jednotlivé body petice, aniž by se obžalobě podařilo prokázat jejich nepravdivost. Oba obžalovaní se s autorství petice hlásili a trvali na svém právu vyjadřovat se k historickým i současným skutečnostem. Také my trváme na tom, že toto právo má každý občan československé republiky, že to je dokonce zlepšení poměrů v naší zemi. Proto považujeme rozsudek za nespravedlivý a pozastavujeme se takto nad nepodmíněným trestem Jiřího Tichého, který dosud nebyl trestán.

Oba obžalovaní se na místě odvolali.

V Praze 19.3.1989

*

Článek č.955 (Jaromír Němec a Pavel Dudr odsouzení)

Ve dnech 6.-9.5.1989 proběhlo u okresního soudu v Kroměříži, jehož senátu předsedal JUDr.Vlastimil Mikulečka, hlavní líčení v tr.věci proti Jaromíru Němci a Ing.Pavlu Duarovi obžalovaným pro tr.čin podle ustanovení §100/1a,3a tr.zákona. Obžaloba byla podána v září 1986 u okresního soudu v Gottwaldově. Více než dva roky trval kompetenční spor ohledně místní a věcné příslušnosti. Na základě odlišnosti pro porušení zákona rozhodl nejvyšší soud, že věc má projednat okresní soud v Kroměříži.

Oba obžalovaní byli viněni z toho, že v letech 1980 až 1985 shromažďovali a rozmnožovali písemnosti, které jsou nepřátelsky zaměřené proti soc.společenskému a státnímu zřízení republiky a s těmito písemnostmi seznamovali větší počet osob. Panévaž při tom údajně používali rozmnožovací techniky, kvalifikovala obžaloba jejich jednání podle odstavce 3a/§100 tr.zákona a hrozil jim proto trest odnětí svobody od jednoho roku do pěti let.

Oba obžalovaní při hlavním líčení jakoukoli vinu popřeli. Celé trestní stíhání označili za absurdní a anachronické s ohledem na skutečný současný vývoj společnosti v SSSR, Polsku, Maďarsku a konečně i s ohledem na proklamované společenské změny v našem státě.

Pobuřování se měli obžalovaní dopustit shromažďováním, rozmnožováním a rozšiřováním periodik jako jsou Informace o Chartě 77, Informace o církvi, časopisy Listy a Svědectví, ale i jednotlivých statí jako je úvaha Karla Čapka "Proč nejsem komunistou", eseje Václava Havla "Moc bezmocných" a "Politika a svědomí", jeho hra "Protest", a "Nežít se líží" Alexandra Solženicyna. Mezi zajištěnou literaturou byla i díla Jaroslava Seiferta a Bohumila Hrabala a mnoho písemností převážně náboženského charakteru.

Během hlavního líčení předseda senátu opakovaně, a to přes protesty obhájců, porušoval trestní řád. Např. přerušoval svědky, svévolně doplňoval a měnil jejich výpovědi, které pak tendenčně protokoloval, aby potvrdzovaly obžalobu. Soud rovněž přečetl revizní znalecký posudek Kriminalistického ústavu v Praze, ačkoli obžalovaní a jejich obhájci trvali na výsledku znalců. Tímto revizním posudkem byl zpochybněn původní znalecký posudek, přičemž se soud ani nepokusil odstranit rozpory mezi oběma posudky. Nevyhověl ani návrhům obhájců na slyšení dalších osmi svědků. Soud zamítl návrh obhajoby, aby byl znaleckým posudkem podán důkaz, že inkriminované písemnosti mají pobuřující charakter.

Dne 8.3. bylo hlavní líčení přerušeno do 13 hodin, kdy měl být vyhlášen rozsudek. V uvedenou dobu však vyhlášen nebyl a hlavní líčení bylo odročeno bez jakéhokoli odůvodnění na další den odpoledne. Na dotazy obhájců, zda je líčení odročeno za účelem vyhlášení rozsudku, či zda soud hodlá opět přikročit k důkaznímu řízení,

nebyl předseda senátu schopen odpovědět. Z jeho jednání byla patrná nerozhodnost, jak se postavít k námitkám obhajoby, že při hlavním líčení byl porušován zákon.

Dne 9.3. ve 14,30 hod. pokračovalo hlavní líčení čtením listinných důkazů, a to i přesto, že obžalovaní trvali na odročení jednání pro nepřítomnost obhájců. Soud zejména uváděl citáty z pojednání "Nacismus a katolická církev", z eseje Václava Havla "Politika a svědomí", z textu Milana Šimečky "Společenství strachu" a dále pak z veršů kulturního undergroundu.

Po doplnění dokazování soud vyhlásil rozsudek, jímž uznal Jaromíra Němce vinným spácháním tr.činu pobuřování podle §100|1a tr.zákona a odsoudil ho k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců s podmíněným odkladem na 3 roky. Ing.Pavla Dudra uznal vinným tr.činem podle §100|1a,3a tr.zákona a odsoudil ho k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců s podmíněným odkladem na 3 roky. U obou obžalovaných byl vysloven trest propadnutí věcí, který se týká psacích strojů, cyklostylů, papírů a ostatních technických potřeb. O odňatých písemnostech bude vedeno další řízení. Ani obžalovaní ani prokurátor se k rozsudkům nevyjádřili. V ústním odůvodnění rozsudku si předseda senátu neodpustil kritiku obhájců a vytýkal jim, že se zabývali nepodstatnými věcmi a že záměrně zdržovali jednání. Byla na něm přítom patrná nelibost nad skutečností, že se obhajoba nechová jako součást obžaloby.

Hlavního líčení se mohli bez překážek účastnit přátelé obžalovaných. Relativně mírné tresty nemohou ospravedlnit nemravnost postupu státní moci, který systematicky stíhá každý svobodný projev občanů a ignoruje přitom jak čs.právní řád, tak i mezinárodní závazky, k nimž se tak balasně přihlašuje.

O případu jsme informovali ve sděleních č.486,490,519,548,577,809,884 a 913.
V Praze 19.3.1989

*

Sdělení č.956 (Eva Vidlařová na svobodě)

Dne 9.3.1989 byla po téměř tříměsíční vazbě propuštěna na svobodu ing.Eva Vidlařová, inspicientka Divadla na provázku v Brně a členka Výboru na obranu Petra Cibulky. O jejím propuštění rozhodl téhož dne krajský soud v Brně, který posuzoval stížnost prokurátora proti usnesení městského soudu v Brně z 20.2.1989 o propuštění Evy Vidlařové z vazby.

Eva Vidlařová je nadále trestně stíhána na svobodě, a to pro pokus tr.činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle §8|1 k §171|1a tr.zákona. Měla se ho dopustit zasahováním do vyšetřování trestné činnosti Petra Cibulky (viz naše sdělení č.871 a 919). Bude-li uznána vinnou, hrozí jí trest odnětí svobody do pěti let.

Eva Vidlařová byla dne 9.2. seznámena s výsledky vyšetřování. Koncem února podal prokurátor městskému soudu v Brně obžalobu, soud však věc vrátil prokurátorovi k došetření.

V Praze 19.3.1989

*

Sdělení č.957 (Hana Marvanová a Tomáš Dvořák mají být souzeni)

Hlavní líčení v tr.věci proti JUDr.Haně Marvanové a Tomáši Dvořákovi bylo nařídáno na čtvrtek 16.3.1989 na 8,45 hod. do jednací síně č.101 budovy obvodního soudu pro Prahu 1, Ovocný trh 14. Tito přeostavitelé Nezávislého mírového sdružení jsou ve vazbě od konce října 1988 (viz naše sdělení č.788, 793, 797, 807, 838, 893). Obvinění proti nim se několikrát měnilo, nyní jsou obžalováni jednak z trestného činu pobuřování podle §100|1a tr.zákona, jehož se měli dopustit svým vystoupením na manifestaci 21.srpna 1988 na Václavském náměstí, jednak z přípravy k témuž tr.činu podle §7|1 k §100|1a tr.zákona, jehož se měli dopustit v souvislosti s manifestací 28.října 1988. Právní kvalifikace prvního skutku je účelovým obcházením amnestie prezidenta republiky z 27.10.1988 - jejich vystoupení 21.srpna bylo totiž původně kvalifikováno jako tr.čin výtržnictví, který byl amnestován. Oba žalované skutky jsou součástí činnosti obžalovaných v rámci Nezávislého mírového sdružení, které má být tímto soudním procesem postiženo.

V Praze 19.3.1989

*

Sdělení č.958 (Rozsudek nad L.Rychvalským pravomocný)

Městský soud v Praze potvrdil dne 8.3.1989 ve veřejném zasedání rozsudek obvodního soudu pro Prahu I, jímž byl Luboš Rychvalský odsouzen za účast na manifestaci 28.října 1988 pro přečin proti veřejnému pořádku podle §6 a) zákona o přečinech k peněžitému trestu 2000 Kčs. Předsedou senátu byl Tomáš Stuchlík. (Viz naše sdělení č.878, 882, 926 a 936.)
V Praze 19.3.1989

*

Sdělení č.959 (František Stárek stíhán pro pobuřování)

František Stárek, který je od 23.2.1989 ve vazbě (viz sdělení č.935) a který byl původně stíhán pro přečin proti veřejnému pořádku podle §6 c) zákona o přečinech (ve smyslu jeho nedávně novelizace zákonným opatřením předsednictva FS), je nyní stíhán pro tr.čin pobuřování podle §100|1a,3a tr.zákona. Podle původního obvinění mu mohl být uložen trest do šesti měsíců odnětí svobody, nyní od jednoho roku do pěti let. Státní orgány tedy stupňují represe proti kulturnímu undergroundu, konkrétně proti časopisu Vokno. O represii proti Františku Stárkovi podrobně referují Voknoviny č.14, které v těchto dnech vyšly jako náhrada za č.13, jehož celý náklad byl zabaven při domovní prohlídce u Františka Stárka.
V Praze 19.3.1989

*

Sdělení č.960 (Nové hlavní líčení s Barborou Rosendorfovou)

Jak jsme již oznámili (viz sdělení č.899), byla herečka Barbora Rosendorfová-Štěpánová 26.1.1989 obvodním soudem pro Prahu I zproštěna viny z trestných činů znásilnění výkonu pravomoci veřejného činitele (§156a tr.z.) a útoku na státní orgán (§154|2 tr.z.), jichž se měla dopustit účastí na manifestaci na Václavském náměstí dne 28.října 1988. Městský soud v Praze vyhověl odvolání prokurátora, zprostředkující rozsudek zrušit a vrátil věc obvodnímu soudu pro Prahu I k novému projednání.

Nové hlavní líčení v této věci za předsednictví JUDr.Jana Bělohradského bylo stanoveno na 14.3.1989 ve 13,00 hod. do místnosti č.101 v budově téhož soudu, Ovocný trh 14.

V Praze 19.3.1989

*

Sdělení č.961 (Hana Marvanová a Tomáš Dvořák odsouzení)

Ve dnech 16. a 17.března 1989 se u obvodního soudu pro Prahu I konalo hlavní líčení v trestní věci proti aktivistům Nezávislého mírového sdružení JUDr.Haně Marvanové, nar.26.11.1962, právnička OPBH, bytem Vrchlického 96, Praha 5, a Tomáši Dvořákovi, nar.3.7.1965, bytem U železné lávky 6, Praha 1. JUDr.Hana Marvanová je ve vazbě od 27.10.1988 a Tomáš Dvořák od 22.10.1988 (viz sdělení č.788, 793, 797, 807, 827, 828, 837, 838, 893 a 957). Obžaloba, zastoupená JUDr.Karlem Florianem, je vinila ze sepsání a předčítání petice o 9 bodech, podepsované 21.3.1988 pod sochou sv.Václava na Václavském náměstí. Podle obžaloby toto jejich jednání vyvolalo demonstrační pochod Prahou. Toto počínání bylo kvalifikováno jako pobuřování podle §100|1a tr.z. Obžaloba je dále vinila, že od září 1988 shromažďovali materiály napadající společenské zřízení a že na srazu NMS ve Lbíně dne 21.10.1988 podněcovali k účasti na manifestaci v Praze, plánované na 28.10., čímž se měli dopustit přípravy k pobuřování podle §7|1 k §100|1a tr.z. a Hana Marvanová navíc i podle odstavce 1b uvedeného paragrafu - pobuřování proti obranyschopnosti republiky. Během hlavního líčení, jež řídil předseda senátu JUDr.Jan Bělohradský, bylo vyslechnuto celkem 17 svědků, mezi nimi několik příslušníků SNB. Obžalovaní nepopírali svůj podíl na sepisování petice, požadující mj. odchod sovětských vojsk, zrušení cenzury, svobodu projevu aj. Nicméně zdůrazňovali skutečnost, že pouze zaznamenali to, co vzešlo ze spontánní diskuse na místě samém. Petice nemá protisocialistický charakter a T.Dvořák ji nepředčítal v úmyslu vyzvat k protestnímu pochodu. Při veřejné diskusi na Václavském náměstí, jak potvrzují svědkové z řad příslušníků SNB, Hana Marvanová napomínala ty ojedinělé účastníky, kteří se urážlivě vyjadřovali o čs.vedoucích představitelích. Nebylo ani dokázáno, že by obžalovaní vyzývali k pochodu. Příslušníci SNB před soudem nepotvrdili, že by oba obžalovaní vyvolali protestní pochod na Václavském náměstí.

vypověděli, že T.Dvořák ani H.Marvanová nebyli v čele průvodu ani nevyvolávali hesla.

Pokud jde o druhý bod obžaloby, u H.Marvanové nebyl prokázán úmysl oslabit předkládanými návrhy obranyschopnost státu. Nebylo rovněž zjištěno, že by při setkání ve Lbíně, rozehnaném policií, obžalovaní vyzývali k účasti na manifestaci dne 28.10., zakázané ONV pro Prahu 1. Tomáš Dvořák letáky, vyzývající k účasti na manifestaci, nijak nerozšiřoval.

Prokurátor JUDr.Karel Florian ve své závěrečné řeči v podstatě bez ohledu na průběh důkazního řízení tvrzení obžaloby zopakoval a požadoval tresty v polovině zákonné sazby, tzn. okolo 21 měsíců nepodmíněně.

V závěrečných řečech H.Marvanová i T.Dvořák vysvětlili motivy své společenské angažovanosti ve prospěch míru a při řešení složitých společenských problémů. Oba obhájci JUDr.Josef Lžíčař a JUDr.Otakar Motejl přesvědčivě vyvrátili tvrzení obžaloby a navrhli zproštění viny.

Soud uznal H.Marvanovou i T.Dvořáka vinnými z přípravy k pobuřování podle §711 k §1001a tr.z., kterého se H.Marvanová měla dopustit shromažďováním a sepisováním písemností s protisocialistickým charakterem a T.Dvořák shromažďováním písemností a vyzýváním k účasti na manifestaci 28.10. pomocí letáků. Oběma uložil trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců s podmíněným odkladem na dva a půl roku. Soud zaujal právní názor, že jednání obžalovaných dne 21.8.1988, žalované jako trestný čin pobuřování, by mohlo být kvalifikováno nanejvýš jako tr.č.výtržnictví, který však byl rozhodnutím prezidenta republiky 27.10.1988 amnestován. K tomu podotýkáme, že T.Dvořák a H.Marvanová byli skutečně až do října stíháni pro výtržnictví a teprve dodatečně byla kvalifikace jejich činů účelově změněna na pobuřování.

Prokurátor se na místě proti rozsudku odvolal jak co do výroku o vině, tak co do výroku o trestu. Obžalovaní se nevyjádřili. Zároveň soud usnesením rozhodl o propuštění obou obžalovaných z vazby. Prokurátor však napadl toto rozhodnutí stížností, která má odkladný účinek, takže Tomáš Dvořák a Hana Marvanová zůstávají ve vazbě. O stížnosti prokurátora bude rozhodovat městský soud v Praze, což by měl podle zákona učinit co nejdříve.

V budově soudu bylo asi 80 přátel obžalovaných, z nichž jen několika byl umožněn vstup do soudní síně. Hlavnímu líčení byl přítomen také dr.Ivan Fiala z Čs.mírového výboru, dr.Alexandr Klimeš z Výboru čs.veřejnosti pro lidská práva a novináři ČTK a Rudého práva.

I když se rozsudek vynesený nad H.Marvanovou a T.Dvořákem zdá za dané situace poměrně mírný, pokládáme jej za nespravedlivý, protože oba obžalovaní se ve skutečnosti nedopustili žádného trestného činu. Naopak jejich aktivita svědčí o jejich zodpovědném přístupu ke společenským otázkám. Je ostuda, že se justiční orgány propůjčují momentálním potřebám mocenské elity a popírají tak svou nezávislost.

V Praze 19.3.1989

*

Sdělení č.962 (Hlavní líčení v tr.věci proti E.Vidlařové a D.Skálovi)

Hlavní líčení v tr.věci proti ing.Evě Vidlařové bylo nařízeno na 23.3.1989 od 8 hodin do jednací síně č.5 městského soudu v Brně, Rooseveltova 16. Předsedou senátu bude JUDr.Ivo Kouřil. Eva Vidlařová je žalována z pokusu o tr.čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle §811 k §1711a tr.zákona, který měl spočívat v tom, že se snažila mařit vyšetřování v tr.věci proti Petru Cibulkovi, obviněnému za šíření hudebních nahrávek a nezávislé literatury z trestného činu spekulace a dalších trestných činů. Evě Vidlařové hrozí trest do pěti let. Od 19.prosince loňského roku do 9.3.1989 byla ve vazbě. (Viz naše sdělení č.871, 919 a 956.)

Hlavní líčení v tr.věci proti Dušanu Skálovi bylo stanoveno na 24.3.1989. Dušan Skála, signatář Charty 77 a vydavatel kulturního sborníku Host, byl původně stíhán spolu s Petrem Cibulkou. Koncem loňského roku byl dva měsíce ve vazbě. Obžalobou je viněn ze soustřeďování a rozmnožování Informací o Chartě 77 a dalších materiálů, podrobnosti nám zatím nejsou známy. (Viz naše sdělení č.835, 842, 852 a 869.)

V Praze 19.3.1989

Zozn.red.: Hlavní líčení v tr. věci proti D. Skálovi se koná 24.3.1989 od 9 hodin v místnosti č.21 v I.patře okresního soudu ve Vyškově. Předseda senátu je Patrick Gingle. D. Skála je žalován z přípravy k pobuřování (§7|1 k §100|1a,3a tr.z.), jím se měl dopustit rozmnožování Informací o Chartě 77.

*

Sdělení č.963 (Zásah proti Společenství přátel USA)

Dne 16.3.1989 provedla Státní bezpečnost nejméně jedenáct domovních prohlídek. Deset z nich bylo provedeno v rámci trestního stíhání, které zabýval vyšetřovatel StB v Brně ve věci tr.činu pobuřování podle §100|1a,3a tr.zákona, jehož se měl dopustit dosud neznámý pachatel vypracováním a rozšiřováním petice aktivistů SPUSA, kterou podepsalo 430 čs.občanů. Petice, požadující propuštění politických vězňů, základní občanské svobody a demokratizaci společnosti, byla zaslána Federálnímu shromáždění dne 31.12.1988, za pravost podpisů ručil Stanislav Devátý. Tyto domovní prohlídky proběhly u:

ing.Petra Bartoše, aktivisty SPUSA a signatáře Charty 77, bytem Padělký I|3644, Gottwaldov;
Stanislava Devátého, aktivisty SPUSA, signatáře Charty 77 a člena VONS, Revoluční 1285, byt č.312, Gottwaldov;
Hany Holcnerové, signatářky Charty 77, bytem Ježkova 7, Brno-Lesná;
Simony Hradíkové, aktivistky SPUSA a signatářky Charty 77, bytem Přízová 12, Brno;
Martina Kopeckého, aktivisty SPUSA, bytem Dukelská 99, Znojmo;
ing.Bedřicha Koutného, aktivisty SPUSA a signatáře Charty 77, bytem K pasekám 727, Gottwaldov;
Miroslava Odložila, aktivisty SPUSA, bytem Trávníky 1162, Otrokovice;
Martina Pavelky, redaktora Revue 88, studenta fakulty všeobec.lékařství UJEP, bytem Vackova 3, Brno;
Milana Špičky, aktivisty SPUSA a signatáře Charty 77, bytem Zahradní čtvrť 674, Gottwaldov;
Miloše Voráče, Vlčnovská 16, Brno-Vinohrady.

Jedenáctá domovní prohlídka byla provedena u Petra Pospíchalů, signatáře Charty 77, aktivisty Polsko-čs.solidarity a člena VONS, bytem Arbesova 6, Brno-Lesná. Byla zdůvodněna tím, že v rámci stíhání, jež je proti P.Pospíchalovi vedeno od r.1987, byla jeho věc vrácena prokurátorem k došetření, přičemž bylo údajně zjištěno, že P.Pospíchal pokračuje v činnosti, za niž je stíhán, konkrétně v soustředování, rozmnožování a rozšiřování Informací o Chartě 77 a Lidových novin.

Usnesení o domovních prohlídkách vydali vyšetřovatelé StB mjr.JUDr.Jan Domínek a kpt.Minařík. Domovní prohlídky prováděli vyšetřovatelé KS StB z Brna spolu s příslušníky okresních správ StB, jmenovitě npor.JUDr. Jan Kovařík, kpt.JUDr.Jan Havelka, kpt.JUDr.Aibert Domes, npor.Machač a kpt.JUDr.Kamil Topolář. U Martina Kopeckého trvala prohlídka čtrnáct a půl hodiny a byl při ní zabaven i elektrický psací stroj IBM s pamětí. Při všech prohlídkách byly zabaveny nezávislé časopisy a jiné publikace (např. u P.Pospíchalů a H.Holcnerové velké množství polské literatury), videokazety, materiál sloužící k rozmnožování apod.

Inkriminovaná petice je pouhou záminkou k postihu několika nezávislých iniciativ. Především je postiženo Společenství přátel USA; v Brně a ve Znojmě však zasáhly domovní prohlídky také redakční okruh nového časopisu To z studentského časopisu Revue 88, jehož připravované číslo bylo rovněž zabaveno.

Stanislav Devátý byl k domovní prohlídce v Gottwaldově převezen z Prahy, kde byl 16.3. zadržen příslušníky StB. Po domovní prohlídce byl odveden a protože se po 48 hodinách nevrátil, lze se obávat, že byl obviněn a že mu hrozí vazba.

Represe orgánů státní moci zasahuje další a další nezávislé iniciativy, děje se tak bez ohledu na závazky, které přijaly čs.ústavní orgány, bez ohledu na mezinárodní solidaritu s pronásledovanými čs.aktivisty a bez ohledu na tragické důsledky, které toto počínání držitelů státní moci má pro celou společnost.

V Praze 19.3.1989

*

Sdělení č.964 (Odvolací řízení v tr.věcích proti V.Havlovi a J.Petrové a spol.)

V tr.věci proti Václavu Havlovi bylo nařízeno veřejné zasedání, v němž má městský soud v Praze rozhodnout o odvolání Václava Havla, jeho manželky Olgy Havlové a jeho bratra Ivana Havla, jakož i o odvolání prokurátora proti rozsudku, jímž byl Václav Havel odsouzen k 9 měsícům nepodmíněně v II.NVS. Veřejné zasedání se má konat dne 21.3.1989 od 9 hodin v jednacím síni č.83 ve II.patře budovy ve Spálené 2, Praha 2. Předsedou senátu bude JUDr.Jaroslav Novotný. Prokurátor se odvoláním domáhá prodloužení nepodmíněného trestu a uložení vedlejšího peněžitého trestu, což zdůvodňuje údajnými zvláště škodlivými následky jednání Václava Havla - několikadenním srocování na Václavském náměstí a úbytkem tržeb v obchodní síti. (Viz naše sdělení č. 894, 911 a 940.)

V tr.věci proti Janě Petrové a spol. (viz naše sdělení č. 894, 910 a 940) nebylo ještě veřejné zasedání stanoveno. Obžalovaní podali odvolání, obvodní prokurátor pro Prahu 2 JUDr.František Antoš se domáhá změny výroku o vině v neprospěch všech obžalovaných. U Davida Němce, Stanislava Pence, Petra Flacáka, Jany Sternové a Saši Vondry se domáhá přísnějších trestů odnětí svobody s podmíněným odkladem na delší zkušební dobu. Požaduje také, aby všem obžalovaným byly uloženy citelné peněžitě tresty.

V Praze 19.3.1989

Iniciativa sociální obrany - dokument č.1|1989

Husova čs.bohoslovecká fakulta; V.V.Kujbyševa 5, Praha 6 - Dejvice

Duchovní všech církví se školí v ČSSR na bohosloveckých fakultách, které jsou státními školami. Podobně je tomu v řadě západních zemí, ale tam stát nezasahuje do přijímacího řízení. U nás si osobuje sekretariát vlády ČSR pro věci církevní právo přikázat každoročně bohosloveckým fakultám, aby odmítly přijmout uchazeče, proti kterým má sekretariát politické námítky. Bohoslovecké fakulty musejí odmítat státu nepohodlné uchazeče na svou vlastní úřední odpovědnost. Samy musejí vymyslet a uvést důvod, proč uchazeče nepřijímají. Sekretariát není povinen vysvětlit uchazeči, proč nebyl na bohosloveckou fakultu přijat. To znamená, že při přijímání studentů bohosloví rozhoduje politická svévole státních orgánů, proti které není odvolání. Odmítnutých uchazečů je mnoho, takže bohoslovecké fakulty trpí nedostatkem studentů, ačkoli téměř všechny církve trpí nedostatkem duchovních. Stává se, že sekretariát sdělí uchazeči důvod nepřijetí ústně prostřednictvím fakultních činitelů, tj.profesorů nebo jiných zaměstnanců, na které se však uchazeč nemůže odvolat, protože by porušil uloženou důvěrnost. Touto oklikou se někteří uchazeči od státního orgánu dovídají, že by se měli v zájmu svého přijetí ke studiu vzdát kontaktů se signatáři Charty 77. Pokud se uchazeči těmto důvěrně sděleným požadavkům sekretariátu přizpůsobí, jsou někdy po roce nebo více letech k studiu přijati. Tak činí sekretariát z příštích duchovních ještě před začátkem studia bohosloví povolně nástroje své politické linie. Zneužívá touhy mladých věřících lidí po studiu bohosloví a farářské službě církvi, zneužívá jejich důvěry k učitelům bohosloví. Někteří uchazeči o studium a potom studenti jsou tak nenápadní nebo mají prostě takové štěstí, že uniknou této politické kontrole sekretariátu bez škody na svém svědomí. Jiní uchazeči a potom studenti se však nechají morálně zlomit. Jiní odmítnou nemravný nátlak sekretariátu, za to však platí tím, že sekretariát udílí rok po roce bohoslovecké fakultě pokyn, aby je nepřijala ke studiu. Zaměstnanci fakulty plní takové pokyny státní správy tím snadněji, že jsou státem placeni.

Uvádíme jeden případ. Luboš Rychvalský, nar.1964, byl dvakrát nepřijat na Husovu čsl.bohosloveckou fakultu v Praze. V roce 1987 mu bylo ústně řečeno, že by mohl být přijat po roce. V r.1988 mu bylo při přijímacím pohovoru řečeno, že na otázky důležité pro přijetí odpověděl uspokojivě již v předchozím roce, ale že by měl nyní něco říci o svém kolegovi v zaměstnání panu Otakaru Veverkovi. Pan Rychvalský pracoval v té době skutečně asi půl roku s panem Veverkou jako noční hlídač v n.p.Konstruktiva. Komisi odpověděl, že nevidí souvislost mezi svým studiem bohosloví a panem Veverkou, a že se proto nevyjádří. Tím rozhovor skončil. Možná by stačila jen nepatrná distance od pana Veverky a pan Rychvalský by byl

na bohosloveckou fakultu přijat. Za měsíc obdržel pan Rychvalský z bohoslovecké fakulty sdělení, že "rozhodnutím přijímací komise" nebyl přijat ke studiu v akademickém roce 1988-89, a na své odvolání dostal 19.8.1988 tuto odpověď: "Sekretariát vlády ČSR pro věci církevní na základě Vašeho odvolání posoudil důvody, pro něž byla zamítnuta Vaše žádost o přijetí ke studiu bohosloví na výše uvedené škole ve studijním roce 1988-89 a potvrzuje výrok přijímací komise a děkana fakulty. Ve smyslu ustanovení zákona č.71/1967 Sb. je toto rozhodnutí konečné bez možnosti dalšího odvolání. František Jelínek, náměstek ministra kultury ČSR, ředitel Sekretariátu vlády pro věci církevní."

Podobných případů byly desítky, aniž uchazeči o studium bohosloví sdělili některému z aktivistů nezávislých iniciativ, za jakých podmínek byli či nebyli přijati ke studiu. Státní správa se snaží vyvolat dojem, že při přijímání studentů na bohoslovecké fakulty nezasahuje do řízení. Ve skutečnosti využívá přijímacího řízení k tomu, že manipuluje příští duchovní rafinovaně a bez ostychu, aby se přizpůsobili cizímu politickému stanovisku. Takové přizpůsobení není však možné bez škody na svědomí. Státní správa by měla se svou nemorální praxí přestat.
6.3.1989

Za iniciativu sociální obrany: Stanislav Devátý, Markéta Fialková.

Ze závěrečné řeči Václava Havla
(přednesená u hl.líčení dne 21.2.1989)

Paní soudkyně,

domnívám se, že mi nebylo prokázáno ani podněcování, ani ztěžování výkonu pravomocí veřejného činitele. Považuji se tedy za nevinného a žádám, abych byl osvobozen... Především musím konstatovat, že slova "protistátní" a "protisocialistický" už dávno ztratila jakýkoliv sémantický smysl... V různých fázích svého života byli těmito slovy charakterizováni dokonce i tři generální tajemníci KSČ, Slánský, Husák a Dubček. Dnes jsou těmito epitety označovány Charta 77 a další nezávislé iniciativy, samozřejmě opět jen proto, že je vládě jejich působení nepřijemné a že cítí potřebu je nějak diskvalifikovat.

... Jaký je tedy skutečný politický smysl toho, co děláme? ... Dvanáct let Charta 77 upozorňuje státní orgány na vážné rozpory mezi přijatými závazky a společenskou praxí, dvanáct let poukazuje na různé nezdravé a krizové jevy... Dvanáct let nabízíme státní moci o těchto věcech dialog. Dvanáct let státní moc na naši iniciativu nereaguje a jen nás za ni zavírá a pronásleduje. ... Charta vždycky zdůrazňovala nenásilnost a zákonnost svého působení. Jejím programem nebylo a není organizovat pouliční nepokoje.

... Přiznávám se k jedné věci. V pondělí 16.ledna jsem chtěl opustit Václavské náměstí ihned poté, co budou u sochy svatého Václava položeny květiny k uctění památky Jana Palacha. Setrval jsem tak nakonec přes hodinu hlavně proto, že jsem navštívil svým vlastním očím. Stalo se totiž něco, co by mne bývalo ani ve snu nenapadlo. Zcela zbytečný zásah Bezpečnosti proti těm, kdo chtěli v tichosti a bez jakékoli publicity květiny k soše položit, vytvořil okamžitě ze zcela nahodilých chodců protestující dav. Uvědomil jsem si najednou, jak hluboká asi musí být občanská nespokojenost, když se toto mohlo stát.

Obžaloba cituje můj výrok na adresu státních orgánů, že situace je vážná. Řekl jsem našim představitelům dokonce, že je vážnější, než si myslí. 16.ledna jsem náhle pochopil, že je vážnější, než jsem si myslel já sám.

... Necítím se vinen, nemám tedy, čeho bych litoval, a budu-li potrestán, přijmu svůj trest jako oběť dobré věci, oběť, která je nicotná ve světle absolutní oběti Jana Palacha, jejíž výročí jsme si chtěli připomenout.

Nikoláš Chadima: Nešlo o kšeft
(o činnosti Petra Cibulky - kráceno)

... Několik slov k činnosti Petra Cibulky. Údajně se měl dopustit spekulace ve velkém. ... Má spočívat mimo jiné v tom, že nahrával za úplatu muziku, v drtivé většině u nás nevydávanou.

... Před několika lety se něco podobného pokoušela zorganizovat Jazzová sekce SH. ... S Petrem a několika dalšími aktivisty JS jsme měli za úkol postarat se o technické zázemí, které je potřebné k rozmnožování většího množství kazet či magnetofonových pásků. Petr měl s podobnou prací již zkušenosti, koncem 70. let byl odsouzen za rozmnožování nahrávek skupiny "Plastic People of The Universe" a díky jemu jsme se vlastně poprvé dozvěděli o problémech, o kterých jsme do té doby neměli ani tušení. ... Po několika měsících se nám konečně podařilo dát dohromady partu lidí ochotných zapůjčit své aparatury k rozehrávání. Pro práci sekční edice "Rámus" bylo připraveno 6 cívkových magnetofonů (5x Tesla, 1x Philips), 8 kazetových magnetofonů (dovoz), 4 zesilovače, 2 páry sluchátek, 2 páry reproduktorových soustav, dva mikrofony a dva kapesní kazeťáky. Cena dle soudního odhadu 94 870 Kčs! Přitom se nejednalo v žádném případě o nějaké profesionální přístroje, ale o běžné komerční záležitosti. Plány JS vzaly, bohužel, za své a první připravený ediční titul byl v téměř celém nákladu (300 kusů kazet C 60) skonfiskován StB v období likvidace JS.

... Po prvním kole boje Jazzové sekce o zlegalizování edice (1982-83) se několik lidí zúčastněných na tomto projektu rozhodlo pracovat na vlastní pěst... Byl mezi nimi i Petr. Začal rozšiřovat vlastní aparaturu (minimum jsou dva cívkové a jeden kazetový magnetofon, zesilovač, reprosoustava, sluchátka, mikrofony), která během několika let cenově nejméně dosáhla a kvalitou překonala to, s čím měla původně pracovat JS. ... Kde na to všechno vzal? Každý, kdo zná spartánský způsob Petrova života a jeho asketickou životosprávu, si tuto otázku zodpoví jistě sám. Ti, kteří ho neznají, by měli vědět, že veškeré úspory, či peníze, které mu kdysi posílal jeho otec z Vídně (přestal je posílat, když zjistil, že Petr místo do auta nebo jiných zpříjemňovačů života všechno vráží do svého projektu), pohltila jeho S.T.C.V. - Samizdat Tapes and Cassettes and Videos. ... Nešlo o kšeft... Především o vybudování archívu, pokud možno veškeré domácí hudby, která stojí mimo masmédiá. Chtěl své nahrávky především vyměňovat. Jen těm, kteří na výměnu nic neměli, své nahrávky prodával. Většinou vybavené obálkou a textovou přílohou, běžnou u LP desek. Jaké byly ceny? Protože kazety domácí výroby jsou pro svou "kvalitu" téměř nepoužitelné a díky tomu i neprodejně, musel Petr kupovat kazety z dovozu. Jejich ceny jsou: C 60 (2x30 min.) Kčs 65,-; C 90 (2x45 min.) Kčs 105,-; C 45 (2x22,5 min.) kazety vhodné na autorská alba se nedovážejí, proto si každý raději nechá autorské album o této délce nahrát na kazetu C 60, než aby použil kazetu C 45 Emgeton. A nyní kolik si Petr za vybavenou kazetu počítal: za LP na kazetě C 60 Kčs 90,-; za C 60 celou nahranou Kčs 100,-; za C 90 Kčs 140,-. Za pouhé nahrání pásků si počítal o mnoho méně.

Maximální zisk z jedné kazety (a to neodečítám náklady spojené s výrobou obálek a textových příloh ve veřejných "xeroxárnách") nepřekročil 35,- Kčs za kazetu... Jenomže při prodeji kazet a pásků je takto zjednodušeně používán termín "zisku" značně relativní pojem. Než jde výrobek do prodeje, je třeba vyrobit tzv. master tape, z něhož se bude kopírovat. To samozřejmě není také zadarmo. Navíc se musí master tape kvůli kvalitě nahrávat rychlostí nejméně 19 cm/s, což celou záležitost opět prodlužuje. Petr si ještě pořizoval archívní záznam na profesionální půlstopý magnetofon (to znamená, že se dá pásek nahrávat jen z jedné strany), a k němu "profipásek", který je možno občas koupit v bazaru, když se rozhlas či televize zbavuje starších typů. Cena tohoto šedesátiminutového rozehrávacího pásku čtvrtstopě nahraného (tzn. že se hraje resp. je použitelný z obou stran rychlostí 19 cm/s), je Kčs 95,-. Hodina nahrávky půlstopě (při nutné rychlosti 38 cm/s) přijde na Kčs 300,- až 400,-. Z toho plyne, že aby Petr docílil vůbec nějakého čistého zisku z prodané kazety, musel by prodat nejméně 16 kusů kazet nebo kolem 20 pásků každého jím produkovaného titulu.

Nemluvě o výrobě Live-koncertních nahrávek, kdy se master tape stříhá z několika záznamů a vybírá se to nejlepší. V takovém případě se musí koncert několikrát nahrávat na pásek 2x60 minut, což představuje nejméně Kčs 220,-. Stejná doba profizáznamu stojí Kčs 600,- až 800,-.

... Tři roky starý Petrův katalog obsahuje 331 (!) titulů. Petr sbíral opravdu všechno a titulů, které by se "uživil", je možná něco kolem 5 %. Na skutečný

zisk však mají naději 1 až 2 %, tedy na prodej kolem 30 kopií a výše. Samozřejmě, že ani tento "zisk" by nemohl Petrovu firmu ušít, kdyby ji nedotoval z vlastních vyplat. Vydělat mohou totiž jen ti, kteří prodávají trháky, tzn. že nahrávají americkou hitparádu nebo desky z dovozu. Tato činnost je tolerována, přestože se zde distributoři zcela zjevně dostávají do rozporu s autorskými právy. Jenomže bez této praxe by fandové muziky měli stěžet kontakt s tím, co se děje v hudebním světě. A kdyby proti tomu chtěly úřady zakročit, musely by postavit nejprve nověj křiminál.

Ale to nebyl Petrův případ, ne! Na své S.T.C.V. opravdu vydělat nemohl! Kdo nevěří, ať prodá auto či chalupu, nakoupí aparaturu a zkusí si pořítit takovej katalog jako on. Brzy ho to přajde, tedy pokud nebude takovej fanatickej sběratel a milovník muziky, jakým je Petr.

Z toho, co jsem zde uvedl, nutně plyne, že trestní stíhání proti Petrovi Cibulkovi za spekulaci, je stíhání zástupné. Tak jako tomu bylo v minulosti již mnohokrát, jde především o zastrašení a potlačení nekonformně smýšlejících lidí. A ze souvislostí s dalšími zatčenými plyne i to, že jde v posledních letech o nejmasivnější útok proti nezávislým kulturním aktivitám.

Z činnosti FIDH - Fédération Internationale des Droits de l'Homme - Mezinárodní federace pro lidská práva

FIDH, kterou je třeba odlišovat od Mezinárodní helsinské federace pro lidská práva se sídlem ve Vídni, je mezinárodní organizací přidruženou k OSN (statut B), Evropské radě UNESCO (statut C). Ústředí FIDH je v Paříži, adresa: 27, rue Jean-Dolent, 75014 Paris. Skládá se z 36 členských lig, z nichž pět - bulharská, guatemalská, íránská, maďarská a rumunská - působí v exilu. Čs.ligou je Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných (od roku 1979). Ve východní Evropě působí jen dvě členské ligy, československé a polská. Člen VONS Ladislav Lis je jediným místopředsedou FIDH, žijícím ve východní Evropě. Poslední sjezd FIDH se konal v prosinci 1986 ve španělském Valladolidu.

FIDH vydává týdeník Lettre. Zvláštní, 291.číslo ze 7.3.1989, je zcela věnováno soudnímu procesu s Václavem Havlem. Zprávu o soudním řízení vypracoval Roland Kessous, bývalý generální prokurátor pařížského odvolacího soudu, který byl FIDH zmocněn zúčastnit se hlavního líčení. Čs.úřady mu však jeho misi neumožnily.

Kromě toho vydává FIDH obsáhlejší zprávy o misích, které její delegace podnikají do různých zemí světa. Z konce minulého roku pochází např.zpráva o situaci rumunských uprchlíků v Maďarsku nebo podrobná zpráva polské ligy pro lidská práva (předsedou je Jan Kostecki ze Štětína).

Ve dnech 22. až 24. června t.r. pořádá FIDH sjezd, který se bude konat v Paříži. U této příležitosti, v rámci oslav dvousetletého výročí Francouzské revoluce, svolává federace Generální stavu lidských práv. Při veřejném a slavnostním jednání Generálních stavů lidských práv předloží delegáti jednotlivých členských lig a dalších organizací, usilujících o lidská práva, tzv.Cahiers de Doléances - Knihy nářků, v nichž zachytí stav lidských práv ve svých zemích. Soubor těchto knih poslouží federaci při její další činnosti.

V samizdatu nově vyšlo...

Biuletyn Informacyjny č.13, Vratislav 7.2.1988, 24 stran (v polštině)

Časopis Polsko-čs.solidarity. Obsahuje mj.rozhovor s kardinálem Tomáškem, článek Demontrace v Praze, informaci o Janu Palachovi a Janu Zajícovi - Živé pochodně, dopis Jiřího Wolfa z NVÚ Minkovíce, poznámku o demonstraci věřících v Olomouci, rozhovor se Sašou Vondrou na konferenci lidských práv v Krakově.

Jazzstop č.8|89, ročník III. (označeno: vydávají pamětníci jazzové sekce), 84+20 stran A4

Obsahuje báseň Miroslava Holuba Praha Jana Palacha, vzpomínky k tragickým výročím - Pochodně, jež nikdy nezhasnou, články "Boj za lidská práva" od Christophéra Ogděna o Amnesty International a "Kuropaty" od Z.Poznjaka o místu masových poprav v letech 1937-1941, informativní materiál o Petru Cibulkovi aj.

Voknoviny č.14, 8 stran A4, zvláštní vydání

Informuje o uvěznění redaktora Vokna a Voknovin Františka Stárka, o zabavení celého nákladu Voknovin č.13; pokračování seriálu Občsu a příslušníci.

Lidové noviny č.2 a 3, roč.II., únor a březen 1989

Obsahují článek A.Millera - Kde je budoucnost, komentář J.Dienstbiera - Kroměná odjít; reportáže Fraňský týden 15.-20.ledna 1989 a Všetaty 21.ledna 1989; text a podpisy iniciativy kulturních pracovníků; glosu J.Dienstbiera in memoriam Milana Kundera; rozhovor s Karlem Schwarzenberkem - Nikdy nezapomeň, kde jsem se narodil; Závěrečnou řeč a poslední slovo Václava Havla 21.2.1989; Co je právní stát - rozhovor převzatý z Ogoňku č.43 s A.M.Jakovlevem. aj.

Severomoravská pasivita č.2 s podtitulem Nejsme žádný severomoravský orgán!, 24 stran A4 - přináší mj. ankuru nezávislého časopisu HADR o aktivitě neformálních iniciativ; rozhovor s mluvčím Charty 77 Tomášem Hradílkem a Karlem Biňovcem; dopis nedni ostravských občanů deníku Nová svoboda z 10.3.1989.

Křesťanské obzory č.4, roč.II., (15.2.1989) 20 + 5 stran A4

Obsahuje mj. dopis kardinála Tomáše Ladislavu Adamcovi; informace z vysílání vatikánského rozhlasu; žádosti a stížnosti A.Nevrátila státním orgánům ČSR.

Bratislavské listy, I|89, únor 1989, vydává Ján Čarnogurský, 14 stran A4

přináší článek J.Čarnogurského "Případ Ivana Polanského", List Hnutia za občanské slobody na Slovensku MUDr.Dienstbierovi, výňatky ze Závěrečného dokumentu vídeňské následné schůzky KBSE aj.

Diskuse č.72, únor 1989, (teoreticko-politický občasník), 22 stran A4

obsahuje materiály J.Špačka - Demokracie socialistická nebo "normalizovaná"?, VI.Příkazského - V aréně a dopis A.Benčíka M.Jakešovi.

Diskuse č.73, březen 1989, 24 stran A4

obsahuje blok článků a prohlášení k lednovým událostem v Praze; materiály klubu Obroda; manifest Českých dětí; článek Z.Jičínského k přípravě nové ústavy.

Zpravodaj Demokratické iniciativy, čísla 4|88, 1 a 2|89

přináší informační materiály o vězněných občanech; programový dokument hnutí DI č.2; prohlášení k zásahu čs.policie v lednu 1989; listárnu DI aj.

Zpravodaj Hnutí za občanskou svobodu č.1|89, únor 1989

obsahuje seznam 309 signatářů HOS k 31.1.1989, informace o dokumentech HOS aj.

V V I - Nezávislá revue pro výchovu a vzdělání, Praha 1988, 80 str.A4

Občasný sborník; první číslo se zaměřuje především na problematiku vzdělávací soustavy v Československu, jsou v něm také zařazeny dokumenty Charty 77 týkající se školství. Obsahuje rubriky: Školství všeobecně, Vysoké školy, Rodina, Teorie. Adresa redakce: PhDr.Radim Palouš, Všehrdova 14, 118 00 Praha 1.

Krátké zprávy

Konkurs na Cenu Tomáše Petřivého

Polsko-čs.solidarita vyhlašuje konkurs na esej věnovaný polsko-československým vztahům v letech 1918-1988, se zvláštním zřetelem na složité situace a období těžkých let 1919, 1938, 1945-46 a 1968. Rozsah prací není omezen, nejzajímavější texty budou vydány ve speciální publikaci. Konkurs je otevřen všem českým, slovenským a polským autorům jak doma, tak v emigraci. Má sloužit myšlence vzájemného porozumění a přátelské koexistence v Evropě. Odtud také výběr patrona - Tomáše Petřivého, mladého intelektuála a signatáře Charty 77, který svou společenskou aktivitu zasvětil spolupráci československé a polské protitotalitní opozice v 70.letech. Patřil k organizátorům a účastníkům již historických setkání Charty 77 a KOR na Sněžce. 22.května 1986 byl nalezen mrtev ve svém bratislavském bytě. Okolnosti smrti nebyly dodnes objasněny. Polsko-československá solidarita chce připomenout tuto osobnost a vzdát hold jednomu z průkopníků svých snah.

Porota konkursu, složená z předních čs. a polských historiků, přiznává následující ceny: I. - 300 000 Zl nebo 4000 Kčs; II. - 200 000 Zl nebo 2000 Kčs; III. - 100 000 Zl nebo 1000 Kčs.

Texty ve třech kopiích, s napsaným heslem a s připojenou zalepenou obálkou, v níž je adresa a jméno nebo pseudonym a kontakt, posílejte, prosím na adresy představitelů Informačního bulletinu Polsko-čs.solidarity (v Československu na adresy Infochu). Uzávěrka konkursu je 31.srpna 1989.

*

Dopis do Itálie

Italský koordinační mírový výbor a Democrazia Proletaria pořádaly ve dnech 18.-19.3.t.r. ve městě Vicenza mezinárodní mírové setkání s diskusním programem: 1. Problémy vyplývající z rozdělení Evropy do dvou vojenských bloků. 2. Možnosti odzbrojení a problémy občanských práv na Západě a na Východě. Možnosti opuštění resp.rozpuštění NATO a Varšavské smlouvy a perspektivy dosažení evropského míru.

Účastnili se ho mj. "zelení" z NSR, zástupci španělské organizace proti NATO a zástupci maďarského mírového hnutí (nespecifikováno) a Jan Kavan z END.

Democrazia Proletaria vyslala vloni své zástupce jak na seminář Praha 88 (červen), tak na Československo 88 (listopad).

Míroví aktivisté se setkání v Itálii nemohli zúčastnit, proto poslali následující pozdravný dopis:

Drazi přátelé,

otázky, které jste si vybrali pro své setkání jsou i nám velice blízké a nesmírně nás zajímají. Ovšem není možné (na naší vinou), aby se někdo z nás tohoto setkání zúčastnil.

Přejeme Vašemu setkání mnoho zdaru a doufáme, že příště již nebudou chybět zástupci občanských iniciativ z Československa.

Ze Nezávislé mírové sdružení: Jan Chudomel, Ruth Šormová, Tomáš Tvaroch

Ze mírový klub Johna Lennona: Heřman Chromý, Stanislav Penc

Jiří Dienstbier, Jaroslav Šabata, Petr Uhl, Saša Vondra - mluvčí Charty 77

9 Praha 14.3.1988

*

Tvrdíme totéž, co V.Chramostová a L.Šilhánová

Miloši Jakešovi, generálnímu tajemníkovi ÚV KSČ a Ladislavu Adamcovi, předsedovi federální vlády, jakož i vyšetřovateli kpt.Špirkovi a prokurátorovi pro Prahu 1, kteří jsou orgány činnými v trestní věci proti Vlastě Chramostové a Libuši Šilhánové, je zasíláno vyjádření tohoto znění:

"Vyjadřujeme souhlas s účastí občanů na pietním aktu, který chtěly pořádat nezávislé iniciativy dne 15.1.1989 odpoledne na Václavském náměstí a který byl úředně zakázán. Jeho potlačení zneužily orgány státní moci a stranické orgány svěřené pravomocí a hrubě porušily občanská práva a svobody občanů."

K tomuto vyjádření se k 20.3.1989 připojilo 236 čs.občanů, kteří se tím dopustili stejného jednání, jako V.Chramostová a L.Šilhánová. Tyto aktivistky za lidská práva jsou za dopis tohoto obsahu trestně stíhány, a to pro trestný čin útoku na státní orgán (druhá věta). Prokurátor je pak povinnen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozvěděl. Platí-li ústavní rovnost před zákonem, mělo by být všech 236 občanů trestně stíháno stejně jako obě ženy, nebo naopak by mělo být trestná stíhání V.Chramostové a L.Šilhánové zastaveno.

*

Prohlášení Výboru na obranu Petra Cibulky

Výbor na obranu Petra Cibulky a dalších vydal dne 28.2.1989 v Brně prohlášení, které za výbor podepsal Jan Šabata, v němž oznamuje, že k petici, jejíž text zní: "Žádáme, aby byl Petr Cibulka propuštěn", se připojilo již 339 přátel. Další podpisy pod tuto petici je možno zasílat na adresu Jana Soukupová, Jaselská 8, 602 00 Brno. Petru Cibulkovi brozí až deset let vězení za tr.čin spekulace, jehož se měl dopustit rozšiřováním nahrávek a nezávislé literatury. Od října 1988 je ve vazbě.

*

Z dopisu Petra Cibulky z vězení

..."Když už jsme u toho, chtěl bych poděkovat všem těm doma i venku, známým i neznámým, Čechům i lidem jiných národností za všechno to, co pro mě i všechny ostatní dělají. Ujišťuji je, že to nedělají zbytečně, i kdyby to s námi dopadlo špatně. Každý, i neúspěšný pokus má pro člověka hodnotu alespoň tím, že ho zoceluje, poznává sám sebe, abírá lidskost: do dalšího boje.

Je nutné vydržet. Nic jiného nám nezbyvá. Je asi nutné si neustále připomínat, že čas pracuje pro nás a že vedeme boj, který není možné prohrát, i kdybychom se o to snažili. Nakonec, v Gándhím to bylo řečeno nejkrásněji..."
20.2.1989

*

Prohlášení Výboru na obranu Ivana Jirouse

Ke 6. únoru 1989 se připojilo k petici za propuštění Ivana Jirouse již 2055 čs.občanů. Prohlášení dále informuje o zahraničních protestech a kulturních akcích, které se v této souvislosti konaly (viz KZ Infoch c.3). Podpisové archy nadepsané - Žádáme, aby byl Ivan Jirous propuštěn - s uvedením jména a příjmení hůlkovým písmem, povoláním a podpisem, je možné i nadále zasílat či osobně doručovat na tyto adresy: Jan Brabec, Belgická 13, 120 00 Praha 2; Ivan Lamper, Kybalkova 27, Praha 10; David Němec, Ječná 7, 120 00 Praha 2; Petr Placák, Chelčického 6, 130 00 Praha 3; Saša Vondra, Trojanova 1, 120 00 Praha 2.

*

Dotčení památky Jana Patočky

V neděli 12.3.1989 položili mluvčí Charty 77 a skupina signatářů a stoupců Charty 77 kytici se stuhou na hrob Jana Patočky, jednoho z prvních mluvčích Charty 77, aby uctili 12.výročí jeho úmrtí. Vzpomínkový akt sledovala Státní bezpečnost. Rodinu poté byla na hrobě květina, stuha s nápisem Charta 77 byla však již odstraněna.

*

Solidarita květinami

Dne 14.3.1989 v 16 hodin položilo 9 nezávislých aktivistů - převážně členů KMS - kytičky k pomníku sv.Václava, aby se tak solidarizovali s těmi, kdo byli při stejném počínání před dvěma měsíci uvězněni a s dalšími vězni svědomí. Pět z nich - Tomáš Tvaroch, Jan Chudomel, Stanislav Devátý, Petr Payne a Jaroslav Kolafa - bylo po tři až čtyři hodiny zadržováno na VB, ostatní pouze legitimováni.

*

Jednou větou

¶ Nesouhlas s odsouzením Václava Havla vyjádřilo svými podpisy k 20.3. již 2 264 občanů, nepočítaje kulturní a vědecké pracovníky, kteří se stále připojují k protestním peticím předsedovi vlády Adamcovi.

¶ Již počtvrté v letošním roce vyslyšali příslušníci VB z Chrudimi a StB z Hradce Králové Jiřího Rakaše z Třebachovic pod Orabem. Důvodem jeho stížnosti bylo hrubé chování npor.Bulouse z Chrudimi, který J.Rakaše při posledním zadržení 28.1.1989 dvakrát uhočil, vyhrožoval mu a napadal jeho německou národnost.

¶ Dne 7.2.1989 příslušníci VB v Karlových Varech zadrželi v restauraci Meteor několik občanů a předvedli je k vyslechu. Zároveň asi na celou hodinu uzavřeli restauraci a vykonali tam prohlídku, při které zabavili několik písemností - prohlášení Demokratické iniciativy, SPUSA a podobně.

¶ V prohlášení Mírového klubu Johna Lennona z 23.2.1989 je odsouzení Jany Petrové, Václava Havla, Oty Veverky a ostatních československých občanů za jejich nezávislé občanské a lidské projevy včetně připravovaných dalších procesů s Hanou Marvanovou, Evou Vidlařovou, Petrem Cibulkou, Tomášem Dvořákem, Ivanem Martinem Jirousem a mnoha jinými našimi spoluobčany charakterizováno jako víc než výmluvný důkaz politické sterility a ignoranství dnešního stranického a státního vedení.

¶ Literární cena České expedice za básnickou sbírku Obrovský zasněžený hřbitov, k níž napsal doslov Saša Vondra, byla udělena jejímu autorovi Petru Placákovi.

¶ Dne 15.2.1989 byl v ranních hodinách předveden a celý den vyslyšán na stanici VB v Lovosicích Miroslav Richter z Budyně n. Ohří. Příslušníci StB chtěli znát jeho vztahy k A.Šabatové, P.Uhlovi, L.Hejránkovi, V.Bendovi.

¶ Vladimír Líbal z Plzně požádal ve svých dopisech ze 27.2.1989 ústřední redakci ČST a dále redakce Rudého práva, Mladé fronty a Práce o publikování základního prohlášení Charty 77 z 1.1.1977 a zároveň se obrátil i na Výbor československé veřejnosti pro lidská práva, aby tento požadavek podpořil.

¶ V Hradci Králové byli 15.1.1989 v poledne zadrženi v restauraci "Na Hradě" Martin Věchet a Aleš Mucha z Trutnova. Po předvedení na místní oddělení VB jim byly zabaveny petice s podpisy za propuštění I.Jirouse a P.Cibulky a další písemnosti. Po zhruba pětihodinovém výslechu, při kterém jim příslušníci VB vyhrožovali použitím střelné zbraně, byli A.Mucha a M.Věchet propuštěni.

¶ Jarmila Stibicová z Paroubic a dalších 29 spoluobčanů žádá poslance, zastupujícího jejich město ve Federálním shromáždění ČSSR, aby při hlasování o nově přijatých zákonných opatřeních vzal v úvahu jejich konkrétní námítky, v nichž s těmito opatřeními zásadně nesohlasí.

¶ Začátkem března t.r. se 88 žen obrátilo na předsedu vlády ČSSR s žádostí o neprodlené propuštění dr.Hany Barvanové; za podpisy ručí MUDr.Irena Wünschová z Litoměřic.

¶ V prohlášení Českých dětí v soudním procesu konaném dne 21.2.1989 před obvodním soudem pro Prahu 2 s Janou Petrovou a Otou Veverkou a dalšími se praví, že JUDr.Antonín Těšík se svým rozhodováním připojil k doktorovi práv Urválkovi, uctívalně známému ze soudních procesů z padesátých let.

¶ Mírový klub Johna Lennona vydal 10.3. prohlášení, ve kterém vzkazuje vládě spolupodvčetně za brutální represe orgánů státní moci a rozsudky nad jinak smýšlejícími občany: Dejte šanci svobodě! Jmenovitě upozorňuje na odsouzení Ivana Jirouse a Jiřího Tichého.

¶ Předseda Mezinárodní jazzové federace Peter M. Gillon zaslal dne 17.3.1989 čs.velvyslanci ve Washingtonu protest proti rozhodnutí čs.vlády obžalovat čs.nezávislé aktivisty.

¶ 37 občanů zaslalo prezidentu ČSSR žádost o udělení amnestie a zastavení trestního stíhání proti účastníkům pietního aktu za J.Palacha ve dnech 15.-16.1.1989: Za správnost podpisů ručí Josef Žanta z Rožnova p.Radhoštěm.

¶ 21 občanů z Prahy požádalo prezidenta ČSSR o zastavení trestního stíhání V.Havla a dalších nezávislých aktivistů dne 3.3.1989. Za správnost podpisů ručí ing.arch.Petr Brodský. Píší mj.: "Vážíme si osobní statečnosti těchto občanů a jsme přesvědčeni, že jejich veřejná činnost vychází z čestných pohnutek a sleduje cíle prospěšné celé společnosti."

¶ Proti soudním procesům a tr.stíhání nezávislých aktivistů protestovali také Martin Šimsa z Prahy, ing.Vít Pelikán z Olomouce a Josef Čížek z Trutnova.

¶ "Považuji za svou povinnost alespoň nějak přispět k propuštění Petra Cibulky i ostatních nespravedlivě vězněných. Prozatím tedy budu v měsíci březnu držet 10 dní hladovku." Slávek Popelka.

¶ Dne 28.2. zaslalo NMS Federálnímu shromáždění a ministerstvu národní obrany své vyjádření k problému odzbrojování a konvenčních zbraní. NMS reaguje na současné odzbrojovací jednání ve Vídni, vítá zveřejnění počtu zbraní, zpochybňuje na základě zveřejněných údajů tvrzení o obranném charakteru čs.armády a navrhuje veřejnou diskusi o společenských výdajích na zbrojení. Dopis podepsali: Pavel Jégl, Jan Svoboda, Jan Chudomel, Kadek Zeman, Miloš Zeman a Jaroslav Kolafa.

¶ Dne 5.3. zaslali bývalí učitelé Univerzity Karlovy docent Radim Palouš a profesor Jiří Hájek dopis univerzitám v Toulouse a v Torontu, které v minulosti udělily doktorát honoris causa Václavu Havlovi. Vyzvaly tyto univerzity, aby se připojily k podpoře návrhu na udělení letošní Nobelovy ceny míru Václavu Havlovi a aby se v tomto směru obrátily i na další univerzity ve světě.

¶ Podporu návrhu na udělení Nobelovy ceny míru V.Havlovi vyjádřil dne 10.3. v Praze i Mírový klub Johna Lennona.

¶ Dodatečně informujeme o protestu, který zaslal švédský PEN-klub čs.velvyslanectví ve Stockholmu dne 29.1.1989 proti uvěznění V.Havla, jenž je čestným členem švédského PEN-klubu.

¶ Dne 2.3. zaslali čs.úřadům svůj protest proti uvěznění čs.nezávislých aktivistů - mezi nimi i Václava Havla - 92 členové souboru Divadla na Pionýrském náměstí ve městě Seattle ve státě Washington v USA. Divadlo hraje hru Larry Shue Václavské náměstí, jejímž tématem je potlačování umělecké svobody v Československu v r.1974.

‡ Dne 7.3.1989, ve výroční den narození TGM, položili k jeho hrobu v Lánech kytice se stuhami Saša Vondra za Chartu 77 a Pavel Nauman a Rudolf Battěk za Hnutí za občanskou svobodu. Několik hodin předtím zde položili kytici zástupci amerického velvyslanectví v Praze. Hrob TGM byl cnoho dne pozorován příslušníky Státní bezpečnosti.

‡ Již 16.října 1988 zaslalo svůj pozdrav Chartě 77 Vermontské republikánské sdružení a vyjadřuje jí morální podporu v boji za demokracii a lidská práva. Vermontské republikánské sdružení se hlásí k republikánským principům, ve své činnosti je však nezávislé na republikánské straně.

‡ Islandská Lidová aliance (tamní komunistická strana) na zasedání svého ÚV, konaného 25.-27.11.1988, přijala rezoluci, v které oceňuje Pražskou výzvu Charty 77 z roku 1985.

*

Dopis P. Uhla prezidentu Francie

Petr Uhl se obrací ve svém dopise ze 17.2. na prezidenta Mitterranda s žádostí, aby se veřejně a energicky vyslovil za souzené obránce lidských práv. Dále píše, že ona chvíle svobody na nezávislé, oficiálně povolené manifestaci na Škroupově náměstí ke 40.výročí Všeobecné deklarace lidských práv byla vynucena právě návštěvou francouzského prezidenta. Straničtí funkcionáři ji však předložili jako Potěmkinovu vesnici, které jsme spolu s francouzským prezidentem uvěřili. Svůj dopis pak P.Uhl končí slovy: "...zabránit hanebnému odsouzení Václava Havla a dalších obránců lidských práv je společným zájmem všech. Je to i zájem Francie." François Mitterrand se obrátil dne 20.2. veřejně na Gustava Husáka s žádostí, aby trestní postihy proti V.Havlovi a dalším zastavil.

*

Z dopisů Rudému právu

"Československo není demokratickým státem", konstatuje v dopise Rudému právu třicetidevítiletý zámečník, otec tří dětí, Josef Velič z Karlových Varů.

Jaroslavu Kojzarovi z tébož deníku píše Miroslav Polák z Liberce: "Moc dobře se pamatuji, jak vy a vaši kolegové jste psali ódy na pana Brežněva a jeho vladaření, Stalina a 'poradce' Beriju... Měli byste občanům vysvětlit, kdo má u nás na svědomí to horlivé a poniženecké chování našich nejvyšších vládnoucích představitelů vůči těmto zločincům v době jejich krutovlády a genocidy."

Petr Fráňa z Olomouce na adresu Rudého práva a jeho pokusů "objektivně" informovat naši veřejnost o událostech na Václavském náměstí reaguje jednoznačně: "Nevěřím vám ani slovo!"

Dělník Jiří Pejšman z Karlštejna napsal: "Zazlíváte občanům, Chartě 77 i dalším neoficiálním iniciativám, že vyzývají k různým setkáním nebo vyjadřují své názory prostřednictvím zahraničních rozhlasových stanic. Ale mají jinou možnost? ... Ani velké skupině veřejně uznávaných kulturních pracovníků jste však nedali slovo. Děláte si co chcete, máte moc, o které tvrdíte (RP 31.1.1989), že rozhodla historie... Ať rozhodne lid. Když měli tuto možnost dokonce v Chile, proč ne my? Zkuste uspořádat referendum o důvěře KSČ. Zkuste uspořádat svobodné volby. ... Člověk žijící v tomto tzv.socialismu postrádá leccos: toaletní papír, vložky, léky, čistotu ovzduší a vod a mnoho jiného. Já dnes postrádám především lidství samotné." Z odpovědi Jaroslava Kojzara (15.2.1989): "Vážený pane, na svých stanoviscích nemáme co měnit. K věci, které se Vám nelíbí, jsme už zaujali vícekrát stanoviska a budeme zaujímat i dál. Leccos je opravdu třeba změnit - a to hlásáme. Leccos ale změnit nechceme. Např.společenské zřízení. To chce 'charta' atd. Proto i naše články o ní."

*

Čs.helsinský výbor k novým zákonným opatřením

Fedrálárnímu shromáždění ČSSR a České a Slovenské národní radě zaslal v polovině února t.r. Čs.helsinský výbor svá stanoviska k zákonným opatřením, přijatým těmito orgány 14. a 17.2.1989. Konstatuje se v něm, že v čs. platném právu, ústavě, zaručující svobodu shromážděvací a svobodu pouličních průvodů a manifestací, upravují tyto svobody podzákoné normy, které je vážným způsobem omezují. Jde

o vyhlášku ministra vnitra č.320/1991 Ú.l. o dobrovolných organizacích a shromážděních a dokonce případná rozhodnutí KNV.

Uzákonění nového přestupku k upevnění veřejného pořádku, zdvojnásobení trestní sazby u trestů odnětí svobody za tr.čin dle §156 a) tr.z. za přečin dle §6, několikanásobné zvýšení horní hranice peněžitého trestu u uvedeného přečinu a konečné rozšíření skutkové podstaty uvedeného přečinu o nové ustanovení - to vše ještě více prohlubuje rozpor mezi svobodou shromažďovací, garantovanou článkem 21 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, a mezi její platnou úst. právní úpravou.

Ve stanovisku se dále poukazuje na protilidový a reakční charakter uvedených zákonných opatření, který je v dějinách práva naší země srovnatelný jen s císařským nařízením č.96/1854 ř.z., tzv. Prügelpatentem.

*

Ztráta státního souhlasu evangelických duchovních

Tajemník KNV Východočeského kraje pro věci církevní Miroslav Zámečník odňal v posledních dnech státní souhlas s účinností od 1.4.1989 třem evangelickým vikářům, a to Pavlu Hlaváčovi z Proseče, Zvonimíru Šormovi ze Šonova u Nového Města nad Metují a Pavlu Pokornému z Trutnova. Pavel Hlaváč je od r.1977 signatářem Charty 77. Všichni tři nedávno odmítli distancovat se od Charty 77 a NMS. Státní souhlas s výkonem duchovenské činnosti jim byl v posledních třech měsících odebrán již potřetí; podvakrát však bylo odebrání na základě intervencí synodní rady československé církve evangelické a na základě tolerančnějších postojů státních orgánů v Praze zrušeno. Pro Pavla Hlaváče a Zvonimíra Šorma znamená odebrání státního souhlasu úplnou ztrátu duchovenského působení, Pavlu Pokornému má podle M.Zámečníka najít synodní rada jinou faru mimo kraj.

*

ČSHV a MBF

Ve dnech 5. až 9.3.1989 dlela v Československu delegace Mezinárodní helsinské federace pro lidská práva, vedená jejím předsedou Karlem Janem ze Schwarzenberku; jejími členy byli dále generální tajemník federace Gerald Nagler, Jeri Laberová z Helsinki Watch, bývalý nizozemský ministr zahraničí Max van der Stoep a dánský poslanec Björn Elmquist. V Praze se k ní připojil Jiří Hájek, předseda ČSHV. Protože čs.úřady nesouhlasily s účastí Jiřího Hájka při jednání, z jednání sešlo. Uskutečnily se však rozhovory mezi touto delegací, rozšířenou o další členy ČSHV, s Výborem čs.veřejnosti pro lidská práva a humanitární spolupráci, jehož předsedou je prof.Zd.Dienstbier, a s dalším oficiálním výborem - Čs.mírovým výborem, jehož tajemníkem je Ivan Fiala. V kontaktech mezi ČSHV a oběma oficiálními výbory má být pokračováno. ČSHV vydal 6.3. výzvu, aby první jarní den 21.3. byl prohlášen za den solidarity s V.Havlem, J.Fetrovou, O.Veverkou a dalšími čs.vězni svědomí.

*

Výbor Milady Horákové

Ve dnech 1.-4.3. 1989 probíhal v Římě sjezd Evropského svazu žen, který pořádala italská Democrazia christiana. Sjezd se zabýval otázkami lidských práv. Během jeho průběhu vznikl Celoevropský výbor Milady Horákové na pomoc čs.ženám, které jsou postiženy současným režimem v Československu. Výbor se obrací na čs. ženy, které jsou nebo byly nějakým způsobem pronásledovány, aby psaly o svých postizích na adresu dr.Anna Maria Cervone, Via dell Plebiscito 107, 00186 Roma, Itálie. Výbor bude mít široké publikační možnosti a vzhledem ke stále rostoucímu významu feministického hnutí v západním světě budou mít jeho výzvy i ohlas ve vládnoucích kruzích západoevropských států.

*

Marta Bendová nesmí do NSR

Dcera předního čs. aktivisty za lidská práva dr.Václava Bendy 16 letá studentka gymnázia Marta Bendová se nesměla z rozhodnutí anonymního policejního úředníka zúčastnit výměnného školního zájezdu do Hamburku v NSR, který se konal 25.2. až 3.3. 1989. Není v souladu se zájmy státu, aby Martě Bendové byla udělena tzv.výjezdní doložka k cestovnímu pasu, píše se v rozhodnutí bez jakéhokoliv bližšího zdůvodnění. Marta Bendová chodí do třídy s rozšířenou výukou německého jazyka.

*

Dlouhý černý šíp na Petra Uhla

Dne 8. a 9.3. telefonoval neznámý muž s cizím přízvukem výhružky aktivistovi Charty 77 Petru Uhlovi. Muž se snažil odstrašit případné zájemce o manifestaci, která se měla konat dne 10.3. před velvyslanectvím Iránu v Praze na protest proti akcím vůči spisovateli Salomonu Rushdimu. Neznámý vyhrožoval zabitím účastníků manifestace. Manifestace se nekonala proto, že byla ONV v Praze 6 zakázána. Důvodem zákazu bylo prý to, že ohlašovatelé manifestace - byli to členové NMS - nejsou prý s to zajistit veřejný pořádek. Petr Uhl podal dne 9.3. na městské prokuratuře trestní oznámení. Po jednání na VB mu byla ve dnech 9. a 10.3. poskytnuta policejní ochrana v rozsahu, který považoval za vhodný, a dne 10.3. zahájil vyšetřovatel VB trestní stíhání ve věci nebezpečného vyhrožování podle §197a) tr.zákona.

*

Kříž Zemské armády Pavlu Čarnogurskému

Známy slovenský veřejný činitel Pavol Čarnogurský, proti němuž oficiální čas. tisk pořádá čas od času štvavé kampaně, obdržel v únoru t.r. spolu s dalšími asi 30 slovenskými občany Kříž Zemské armády (tj.polské Armii Krajowej), který uděluje Komise Kříže Zemské armády se sídlem v Londýně. Komise byla založena v r.1966 vojenským velitelem varšavského povstání generálem Borem-Komcrowským. Kříže byly slovenským odbojářům uděleny už v r.1986, doručeny však byly teprve nyní; někteří nositelé kříže mezitím zemřeli. Kříž Zemské armády byl Pavlu Čarnogurskému udělen za pomoc při přechodech z Polska do Maďarska po dobu druhé světové války.

*

Prohlášení přípravného výboru Klubu za socialistickou přestavbu - Obroda

Začátkem února se v Praze ustavil klub Obroda, jehož přípravný výbor požádal ministerstvo vnitra o registraci. V dlouhém úvodním prohlášení se přípravný výbor klubu hlásí k humanitním, mravním a sociálním hodnotám socialistického společenského uspořádání, které je zejména charakterizované demokratickou samosprávou svobodného lidu, efektivním pluralitním hospodářstvím, prací osvobozenou od vykořisťování a jiných odcizujících nadpráví, občanskou rovností a spravedlností, souborem sociálních jistot, zárukou právního státu, rozvojem vzdělanosti a kultury, souladem lidských aktivit s přírodou, rozvojem duchovních hodnot a tradic národních a internacionálních.

V klubu by měli socialisticky a demokraticky smýšlející občané bez rozdílu stranické příslušnosti najít prostředí pro svobodnou výměnu názorů o stavu a vývoji naší společnosti. Pomocníkem klubu bude časopis Dialog a jiné publikace.

*

Z metodického pokynu k zajištění zdravotní péče osob se státním vyznamenáním

Citujeme: "... Zajistit zvýšenou zdravotní péči všem vyznamenaným. Je zapotřebí, aby vyznamenaní byli zařazeni do dispenzární péče a jedenkrát v roce jim byla provedena preventivní prohlídka... Současně také nutno dbát ve spolupráci s ROH a národními výbory na upřednostnění lázeňské léčby... Při vyšetřeních a ošetřeních u jiných odborníků, ať již ve složce ambulantiční či lůžkové je nutno zajistit, aby nositelé titulu Hrdina socialistické práce nebo jiného státního vyznamenání byli vyšetřeni - ošetřeni přednostně, tedy bez čekací doby, objednávací doby. Dále je nutno pro tyto nemocné zajistit potřebné léky při dlouhodobém užívání v dostatečném množství."

Tento pokyn, zasláný náměstkům ředitele ÚNZ pro LPP a ředitelům KÚNZ a okresním odborníkům pro obor všeobecného lékařství, vydala Rada Jihomoravského KNV na základě usn. vlády ČSR č.129 z 13.5.1986 k usn. vlády ČSSR č.107 ze 17.4.1986 o zásadách pro práci s nositeli státních vyznamenání. Podepsáni v Brně 8.8. 1987 jsou MUDr.Milan Machálka, náměstek ředitele KÚNZ pro LPP a MUDr.Marcela Bradačová, krajský odborník pro obor všeobecného lékařství.

*

Zprávy z Polska

! Ve Varšavě se 3.února uskutečnilo setkání nezávislého občanského sdružení, které se zabývá problémem náhradní vojenské služby. Přítomni byli členové sdružení: Jacek Szymanderski, prof.Paweł Czartoryski, prof.Jan Romer, Artur Miedzzyrzecki, dr.Stanisława Grabská a kněz dr.Jan Sikorski. Diskutovalo se o kritériích pro přiznání náhradní služby a zvláště o otázce katolické víry, které se bere jako

důvod k odmítnutí náhradní službu umožnit. Vojenské úřady odmítají žádosti motivované katolickou vírou jako irelevantní pro přiznání náhradní služby. A přitom katolík může s ohledem na své přesvědčení dojít v případě vojenské služby do konfliktu se svým svědomím. Katolická církev se sice nestaví proti vojenské službě, ale ani ji nedoporučuje. To v žádném případě nelze interpretovat tak, že církev, protože službu v armádě nezakazuje, nařizuje tím její vykonání. Na setkání bylo rozhodnuto podpořit petici Roberta Szmaragowského, adresovanou ministerstvu národní obrany a ministerstvu vnitra, v níž se R.S. odvolává proti zamítnutí své žádosti o náhradní vojenskou službu. Shromáždění odeslalo Sejmu a ministerstvu vnitra dopis, týkající se zamítnutí žádosti o náhradní službu.

¶ Gdaňsk: Komuniké ze schůze Celostátní výkonné komise Nezávislé samosprávné odborové organizace Solidarita (KKW NSZZ Solidarność).

KKW se sešla 5.2. v Gdaňsku. Seznámila se se stavem přípravných prací k diskusím u "kulatého stolu" a schválila listinu představitelů, kteří budou Solidaritu a společnost zastupovat jak v plebárních zasedáních, tak v jednotlivých diskusních kroužcích. KKW upřesnila instrukce pro jednající zástupce. Seznam osob zmocněných k rozhovorům: Stefan Bratkowski, Zbigniew Bujak, Stanislaw Frasyniak, Wladyslaw Findeisen, Bronislaw Geremek, Mieczyslaw Gil, Aleksander Hall, Jacek Kuroń, Wladyslaw Iwan, Tadeusz Mazowiecki, Jacek Merker, Adam Michnik, Alojzy Pietrzyk, Edward Radziewicz, Henryk Samsonowicz, Andrzej Stelmachowski, Stanislaw Stomma, Józef Ślisz, Klemenc Szaniawski, Jan Józef Szczepański, Edward Szwajkiewicz, Witold Trzeciakowski, Jerzy Turowicz, Lech Wałęsa, Andrzej Wielowiejski. KKW schválila také komuniké týkající se situace v Československu: KKW NSZZ Solidarność se seznámila s informacemi o represích proti signatářům Charty 77 v Československu. Mezi uvězněnými po nedávných pražských demonstracích je i Václav Havel, vynikající spisovatel a známý zastánce lidských práv. Obracíme se na kompetentní čs. úřady a požadujeme, aby propustily všechny vězněné a zahájily dialog s nezávislými čs. iniciativami.

¶ 15 známých představitelů opozice, mezi nimi i několik účastníků jednání u "kulatého stolu", podepsalo 3.2. ve Varšavě dopis Radě ministrů SSSR: "S pobouřením jsme přijali zprávu o zatčení našich arménských přátel, členů Výboru Karabach. Jejich uvěznění má charakter represe za důslednou činnost na obranu důstojnosti a zájmů celého arménského národa. Ve své kvalitě se Výbor Karabach nikdy neuchýlil k násilí a nikdy také neporušil zásady civilizovaného světa. Jednou z těchto elementárních zásad je zákaz pronásledovat nevinné lidi. Proto rozhodně žádáme okamžité propuštění arménských vězňů svědomí."

¶ 7.2. byl Sejmu adresován dopis, který podepsalo více než 280 osob. Signatáři v něm apalují na zrušení trestu smrti.

¶ Ve městě Stalowa Wola se konalo dne 12.2. protestní shromáždění proti rozhodnutí ministra průmyslu, podle něhož má být u města vybudován uhelný důl Šárka, který by zasáhl i část města. Jeho výstavba by zničila více než 16 000 ha půdy a lesa. Ohrozila by též vodní zdroje Stalové Woly. Shromáždění zorganizoval neregistrovaný politický klub Výzva a účastnilo se ho okolo 2000 lidí. Milice (tj.VB) nezasáhla.

¶ V Hlohově (Glogów) se 13.2. konala ekologická manifestace, kterou uspořádalo Svobodné ekologické hnutí a Solidarita na protest proti ničení životního prostředí provozem dolů na měď. Okolo 15. hodiny prošel středem města průvod asi 350 lidí s těmito transparenty: Chraňme šrodowisko - ono za nas znaczy wszystko (Chraňme životní prostředí - je nám vším), Žádáme čistý vzduch, Nechceme nemocné děti, Přestaňte nás otravovat a zabíjet v dolech a hutích. Ekologické manifestace jsou pořádány v Hlohově vždy 13. každého měsíce.

¶ Dne 11.2. pověsilo několik účastníků hnutí WiP (Svoboda a mír) na budovu vietnamského velvyslanectví ve Varšavě transparenty v polštině a vietnamštině, na nichž požadovali, aby byli osvobozeni budhističtí mniši, odsouzení ve Vietnamu k smrti. Jejich jména jsou: Pham Van Thung a Le Mann Tat. Transparenty visely na budově velvyslanectví tři hodiny.